

[Ulrich.]

som man i og for sig er ked af, at man er gaaet ind for. Men det skal ikke lykkes det ærede Medlem, hverken her i Salen eller ude i Landet, at høste særlig stor Fordel af dette Særstandpunkt, som Partiet Venstre har indtaget i denne Sag.

Ja, hermed skal jeg tillade mig at anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, saaledes som det foreligger her ved tredie Behandling.

Mads Larsen: Jeg vil begynde med at sige, at naar jeg ikke blander mig i den Strid, der føres mellem det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og det ærede Medlem Hr. Ulrich om, hvor stort Udbyttet vil blive af Kortsystemet, henholdsvis efter de 3 Partiærs Forslag og efter Venstres Forslag, saa er det, fordi jeg betragter begge de to ærede Medlemmers Argumentation som Kandestøberier. Den bygger over en Statistik, der — naar den skal anvendes paa de Regler, som findes i disse to Forslag, efter helt andre Regler og Satser, end Tilfældet hidtil har været — bliver et ganske unøjagtigt Materiale. Derfor kan jeg ikke finde nogen anden Betegnelse for dette Materiale, end at det er en til Anvendelse forberedt Statistik, det vil sige — ja, De kender nok alle sammen, hvilket Udtryk man plejer at anvende om dette, og det behøver jeg derfor ikke at udtale tydeligere.

Naar det radikale Venstre i sin Tid har givet Tilslutning til det Princip, som fandtes i Regeringens Forslag, at Jagtretten skulde følge Brugsretten, var det ud fra vort Kendskab til, at der trindt omkring i vort Land findes overmaade mange Lodsejere, baade store og smaa, men navnlig mindre, baade Lodsejere, Brugere, Forpagtere og Lejehusmænd af forskellig Art, som paa Grund af de paagældende Brugs Beliggenhed i umiddelbar Nærhed af en Skov eller et større Gods, er meget stærkt udsatte for, at Vildtet forvolder Skade paa deres Afgrøder; men naar Jagtretten skulde følge Brugsretten, følte vi os overbevist om, at man kunde sikre dem mod saadan Skade.

Nu er det imidlertid lykkedes under Udvalgets Arbejde at naa til en Overenskomst mellem de tre Partier om en ny Affattelse af Lovforslagets § 7, som forekommer os at give en betydelig Sikkerhed i denne Retning for disse udsatte Lodsejere, og da der, som det klart fremgik af Forhandlingerne i Udvalget, ikke var nogen Udsigt til at faa det omtalte Princip gennemført, har vi anset det for forsvarligt

og rigtigt at gaa med til at forme de første 4 Paragraffer saaledes, som de nu i det væsentligste findes i den gamle Jagtlov, naar vi samtidig fik indsat disse nye Regler i § 7.

Jeg vil gerne, medens jeg er ved Omtalen af dette Spørgsmaal, nævne, at jeg i Gaar hørte en Bemærkning om, at de særlige Erstatningsregler i § 9 for Lejehusmændene skulde bevirke, at disse Lejehuse ikke kom ind under de nye Regler i § 7. Jeg skal dertil sige, at det har været vor absolutte Forudsætning, og jeg tror hele Udvalgets Forudsætning, at de nye Regler i § 7 selvfølgelig lige saa fuldt gælder for Lejehusene som for Brugere, Forpagtere o. s. v. af andre Ejendomme, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister om en Udtalelse om, om han deler denne Opfattelse; jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at den er rigtig.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at de, der først og fremmest har Fordel af de Forandringer, der er foretaget i denne Lov, er Fiskerne. For alle dem, der driver Erhvervsfiskeri og bl. a. ogsaa under Udøvelsen af deres Erhverv driver Strandjagt, betyder dette Forslag overmaade stor Fordel i Forhold til den tidligere Jagtlov. Naar de nu faar udstedt deres Jagtkort, har de ansvarsforsikret for den Skade, de kan komme til at forvolde andre Personer, saaledes at disse har Sikkerhed for at faa fuld Erstatning, og det har de for et saa ringe Beløb som 2 Kr., medens de tidligere maatte betale 20 Kr. for det Jagtkort, de skulde erhverve for at kunne drive Jagt paa Havet. Dernæst vil efter denne Overenskomst mellem de tre Partier, det saakaldte 50 Meters-Bælte omkring vore Kyster bortfalde. Bestemmelsen derom har voldt megen Irritation i Fiskerbefolkningen, de har anset den for at være et Indgreb i deres Rettigheder, og de har ment, at der ikke var Grund til at opretholde den i Fremtiden.

Hvad angaar selve Jagtkortsystemet, har vi for vort Vedkommende aldrig været Tilhængere deraf, og vi har navnlig været bestemte Modstandere af, at man skulde have Jagtkort for at kunne gaa paa Jagt paa sin egen Grund. Naar vi desuagtet er gaaet med til at opretholde et Jagttegn til 2 Kr. for Jagt paa egen Grund, er det, fordi vi, om det paa noget Omraade er berettiget, anser det for fuldt berettiget at kræve, at de, der vil udøve Jagt, skal have ansvarsforsikret. For de fleste, i alt Fald hvad Landjagten angaar, er Jagten i Virkeligheden en Sport; man kan for saa